

Vindkraft Frankrike: Motståndarna hårdnar i sin kamp

Föreningar och valda företrädare som fördömer den "överdrivna" etableringen av vindkraftsparker i Frankrike har beslutat att gå samman för att få sina mål till domstolar och få synlighet.

Av Angélique Négroni

I stället för att agera i spridd ordning är de förenade. I deras kamp mot vindkraftverken, som enligt dem förstör landskapet i Frankrike, har föreningarna beslutat att förena sig för att attackera. Denna första kraftsamling kom förra månaden. I stället för några få berörda som normalt brukar gå till domstol, har 165 föreningar den här gången överklagat tillsammans. De kom alla med ett regionalt dokument inriktat mot regionen Nouvelle-Aquitaine (Sydöstra Frankrike vid Medelhavet), som har oroande målsättning.

Läs också: Vindkraftverk: "Det är upp till alla lokalt förtroendevalda att kämpa mot projekt som förstör vårt arv"

Le Sraddet (Dokumentet), som det kallas, indikerar att det år 2030 kommer att bli nödvändigt att utöka vindkraften 2,5 gånger på land i denna region, som redan har 600 vindkraftverk.

"Och vi vill inte ha mer," säger Jean-Louis Butré, ordförande för Federationen för hållbar miljö (FED), som anger tonen. "Eftersom varje region kommer att ha ett "Dokument", kommer vi att attackera detta dokument så snart som möjligt genom att gå samman."

Föreningarna i Bourgogne-Franche-Comté har redan vässat sina sablar. "Så snart den regionale stabschefen har publicerat kommer vi att överklaga," varnar en av de förtroendevalda, Michel de Broissia.

Denna strategi för omgruppering, utan att påverka de rättsliga konsekvenserna av ärenden, gör att dessa vindkraftverk kan bli mer synliga på mediescenen. "I motsats till att säga att man attackerar ett regionalt dokument, som inte intresserar folkmassorna, är det mer lovande att säga att det finns 165 föreningar som knackar på domstolsdörren", så indikerar man att FED försöker flytta rampljuset mot de regionala planerna.

Ekologisk banderoll

Enligt Me Frédérique Cadro, specialist i ämnet, är dessa inte ofarliga. "Till exempel måste lokala stadsplaner vara kompatibla med sitt innehåll," säger hon. "Dessa dokument är en riktig inträdesbiljett till varje territorium för alla vindutvecklare," tillägger hon. I händelse av överklagande av ett projekt kommer de att kunna utnyttja det för att få framgång inför domarna." Men enligt föreningarna, om dessa färdplaner tillämpas enligt "dokumentet", kommer tusentals nya vindkraftverk att dyka upp i Frankrike. Eftersom de nordliga regionerna redan är fulla, kommer allt att hamna över huvudet på andra samhällen ...

Genom att känna att takten i de juridiska striderna knappast kommer att minska, håller föreningarna ihop.

Deras gemensamma åtgärder möjliggör också en fördelning mellan rättsliga kostnader som varje gång är höga. "Vi kommer att behöva slåss, eftersom Emmanuel Macron kommer att göra vindkraft till sitt ekologiska baner, för att han kan vinna röster för nästa presidentval", förutspår Jean-Louis Butré.

De lugnande orden från statschefen i januari förra året är därför forntida historia för honom. Under en rundabordskonferens om ekologi hade Emmanuel Macron visat att han hade blivit medveten om befolkningens motstånd mot vindkraft.

Följande månad, i februari, gick Élisabeth Borne längre, som då fortfarande var hans minister för ekologisk omställning. Framför senatorerna hade hon till och med haft starka ord som talade om "anarkisk utveckling av vindkraft" eller "visuell mättnad". Men redan i april släppte hon och regeringen den årliga energiplanen, som sätter upp mål fram till 2028 och som mer än fördubblar vindkraft på land. En kalldusch för motståndarna till den intermittenta elektriska energiformen.

Läs också: Vindkraftverksstriden fortsätter nära berget Sainte-Victoire

Inför ett varaktigt rättsligt krig som riskerar att bli engagerande har föreningarna som skyddar arvet beslutat att gå samman i denna mängd av lokala organisationer som försvarar invånarnas intressen.

"Vi måste göra en ovanlig sak, eftersom det kommer att finnas för många projekt att slåss mot," sade Julien Lacaze, ordföranden för Sites et Monuments. För första gången undertecknade därför huvudrepresentanterna för dessa två associerande grenar gemensamt ett brev riktat till statschefen. Tillsammans mottogs de på Élysée av rådgivare den 9 juli. "Vi varnade dem för att det fanns verkliga spänningar i Frankrike orsakade av massivt motstånd mot vindkraftverk," säger Julien Lacaze.

Jean-Louis Butré

.....
Éoliennes: les opposants durcissent leur combat

Les associations et les élus qui dénoncent l'implantation «excessive» de champs d'éoliennes en France ont décidé de se regrouper pour porter leurs dossiers en justice et gagner en visibilité.

Par **Angélique Négroni**

Au lieu d'agir en ordre dispersé, elles font front commun. Dans leur combat contre les éoliennes qui, selon elles, défigurent en France nos paysages, des associations ont décidé de s'unir pour attaquer. Cette première démonstration de force est survenue le mois dernier. À la place de quelques bénévoles saisissant habituellement la justice, ce sont cette fois 165 associations qui ont ensemble déposé un recours. Toutes s'en sont prises à un document de portée régionale visant la Nouvelle-Aquitaine et qui renferme d'inquiétants objectifs.

À LIRE AUSSI : Éoliennes: «Il appartient à tous les élus locaux de se battre contre des projets qui détruisent notre patrimoine»

Le Sraddet - car c'est son nom - indique qu'il faudra d'ici à 2030 multiplier par 2,5 la puissance éolienne terrestre dans cette région, laquelle compte déjà 600 mâts. «Et on n'en veut pas davantage», indique Jean-Louis Butré, le président de la Fédération environnement durable (FED), qui annonce la couleur. «Comme chaque région va avoir un Sraddet, on attaquera dès qu'on le pourra ce document en nous rassemblant.» Les associations de la Bourgogne-Franche-Comté ont d'ailleurs déjà mis sabre au clair. «Dès que l'arrêté du préfet de région sera publié, on déposera un recours», avertit l'un des responsables, Michel de Broissia.

Cette stratégie de se regrouper, sans incidence sur les suites judiciaires des dossiers, permet ainsi à ces anti-éoliens d'être plus visibles sur la scène médiatique. «Car dire qu'on attaque un document régional, ça n'attire pas les foules, mais dire qu'il y a 165 associations frappant à la porte d'un tribunal, c'est plus porteur», signale-t-on à la FED, où l'on cherche justement à braquer les projecteurs sur ces schémas régionaux.

Étendard écologique

Selon Me Frédérique Cadro, spécialiste de la question, ces derniers n'ont rien d'inoffensifs. «Par exemple, les plans locaux d'urbanisme devront être compatibles avec leur contenu», dit-elle. «Ces documents sont un véritable ticket d'entrée dans chaque territoire pour tous les promoteurs d'éoliens, ajoutez-elle. En cas de recours contre un projet, ces derniers pourront s'en prévaloir pour obtenir gain de cause devant les juges.» Or selon les associations, si ces feuilles de route sont appliquées à la lettre, ce sont des milliers de nouvelles éoliennes qui vont voir le jour en France. Après les régions du Nord qui affichent déjà complet, tout va dégringoler sur la tête des autres collectivités...

Pressentant alors que le rythme des batailles judiciaires ne va guère décroître, les associations se serrent les coudes. Leurs actions communes permettent également une répartition entre elles de frais juridiques, à chaque fois, élevés. «Il va falloir se battre, car Emmanuel Macron va faire de l'éolien l'étendard écologique qui lui permettra de gagner des voix pour la prochaine présidentielle», prédit Jean-Louis Butré. Les propos rassurants du chef de l'État en janvier dernier, sont donc, pour lui, de l'histoire ancienne. À l'occasion d'une table ronde sur l'écologie, Emmanuel Macron avait ainsi indiqué avoir pris conscience du rejet de l'éolien par la population. Le mois suivant, en février, Elisabeth Borne, qui était encore sa ministre de la Transition écologique, avait renchéri. Devant des sénateurs, elle avait même eu des paroles fortes parlant de «développement anarchique de l'éolien» ou encore «de saturation visuelle». Mais ensuite, en avril, le gouvernement avait publié la programmation annuelle de l'énergie qui fixe des objectifs d'ici à 2028 et qui prévoit plus du doublement de la capacité d'éolien terrestre. Une douche froide pour les adversaires des énergies électriques intermittentes.

À LIRE AUSSI : Éoliennes: la bataille continue près de la montagne Sainte-Victoire

Face à une guerre judiciaire soutenue qui risque d'être engagée, les associations qui protègent le patrimoine ont décidé de rejoindre les rangs de ces kyrielles de structures locales qui défendent, elles, les intérêts des riverains. «Il faut faire cause commune, car il va y avoir trop de projets à combattre», estime Julien Lacaze, le président de Sites et Monuments. Pour la première fois, les principaux représentants de ces deux branches associatives ont en conséquence signé ensemble une lettre adressée au chef de l'État. Ensemble encore, ils ont été reçus à l'Élysée par des conseillers, le 9 juillet dernier. «On les a alertés de l'existence de vraies tensions en France provoquées par le rejet massif des éoliennes», signale Julien Lacaze.

Jean-Louis Butré

.....
Artikel den 24 juli Redaktion i Figaro Magazine:

Vind av ilska mot vindkraft

Emmanuel Macron erkände i början av året att "samsynen om vindkraft är tydligt försvagad".

Men staten har beslutat att påskynda sin utveckling. Av Guillaume Roquette, redaktör.

Sébastien Soriano

Det är ett av de vackraste landskapen i världen. Några kilometer från Aix-en-Provence, berget Sainte-Victoire, målat flera gånger av Cézanne, bländar mer än en miljon besökare varje år. Men denna unika plats är på väg att bli oåterkalleligt vanställt: 22 vindkraftverk 125 meter höga kommer snart att spränga underverkets synfång. Trots många överklaganden och protester driver privata operatörer placeringen med våld. Och detta är inte ett isolerat fall: det franska landskapet täcks varje vecka med nya vindkraftverk, de nuvarande anläggningarna (8000 maskiner) ska mer än fördubblas i storlek till 2028. Emmanuel Macron hade dock i början av året erkänt, att "sämforståndet om vindkraft tydligt försvagas" inför skriken från försvarare av arv och landskap, men staten har ändå beslutat att sluta påskynda utvecklingen av detta energiläge (dra nytta av det låsta läget),

Situationen är desto mer allestädes närvarande eftersom vindkraftsutbyggnaden, som är tänkt att vara en energiform med låg koldioxid, samtidigt som nedgången i en energi som avger ännu mindre, nämligen kärnkraft. Förra månaden, mot all logik, stängde staten Fessenheim-anläggningen, även om den mycket stränga kärnsäkerhetsmyndigheten såg till att den inte innebar någon fara. Men det var nödvändigt att ge löften till miljöaktivister, som talar för utvecklingen av förnybara energier. De människor som låtsas ignorera att vindkraftverk producerar bara elektricitet ibland när det är blåsigt. Resten av tiden är vi glada att förlita oss på kärnkraft (så länge det finns något) eller på gas och kol (som i Tyskland). Bara för att garantera samma tillgängliga elkraft som den som Fessenheim tillhandahåller innan den stängs av, skulle det kräva 4 000 vindkraftverk! En ren illusion.

Nya väderkvarnar

Våra nya väderkvarnar, om de representerar en aldrig tidigare skådad miljöaggression och energiförstånd, är i alla fall deras förmögenhets förmögenhet. Vi har just fått veta att staten under 2020 kommer att betala nästan 6 miljarder euro till operatörerna av förnybar elenergi. El som produceras av solpaneler och vindkraftverk som drar nytta av ett garanterat inköpspris. Och vem kommer att finansiera denna jackpot? Vi, naturligtvis, genom våra skatter och en diskret skatt som tas ut på varje EDF-räkning ("bidraget till den offentliga servicen för el").

I ett brev som skickades till republikens president den här veckan, erinrar 11 viktiga arvaktörer, under ledning av Stéphane Bern, att andra länder som Tyskland, Storbritannien eller Spanien har avbrutit hjälpsystem i kraft för vind på land och därmed avbryter spridningen. Varför gör inte Frankrike samma sak?

.....

«Vent de colère contre l'éolien»

Sébastien Soriano

C'est l'un des plus beaux paysages au monde. À quelques kilomètres d'Aix-en-Provence, la montagne Sainte-Victoire, peinte des dizaines de fois par Cézanne, éblouit chaque année plus d'un million de visiteurs. Mais ce site unique est sur le point d'être irrémédiablement défiguré: 22 éoliennes de 125 mètres de haut crèveront bientôt le point de vue sur la merveille. Malgré les nombreux recours et les protestations, des opérateurs privés conduisent le chantier à marche forcée. Et ce n'est pas un cas isolé: les paysages français se couvrent chaque semaine de nouvelles éoliennes, le parc actuel (8000 machines) devant plus que doubler de taille d'ici à 2028. Emmanuel Macron avait pourtant admis, au début de l'année, que «le consensus sur l'éolien est en train de nettement s'affaiblir» face aux levées de boucliers des défenseurs du patrimoine et des paysages, mais l'État n'en a pas moins décidé d'accélérer, en catimini (profitant du confinement), le développement de ce mode d'énergie.

La situation est d'autant plus ubuesque que la montée en puissance de l'éolien, supposé être un mode d'énergie peu producteur de CO₂, est concomitante avec la décroissance d'une énergie qui en émet encore moins, à savoir le nucléaire. Le mois dernier, contre toute logique, l'État a ainsi fermé la centrale de Fessenheim, alors même que la très rigoureuse Autorité de sûreté nucléaire assurait qu'elle ne présentait aucun danger. Mais il fallait donner des gages aux écologistes, qui réclament à cor et à cri le développement des énergies renouvelables. Ceux-là mêmes qui feignent d'ignorer que les éoliennes ne produisent de l'électricité que par intermittence, quand il y a du vent. Le reste du temps, on est bien content de compter sur le nucléaire (tant qu'il y en a) ou sur le gaz et le charbon (comme en Allemagne). Ainsi, rien que pour garantir la même puissance disponible d'électricité que celle assurée par Fessenheim avant sa mise à l'arrêt, il faudrait 4000 éoliennes! Une pure illusion.

Nouveaux moulins à vent

Nos nouveaux moulins à vent, s'ils représentent une agression environnementale inouïe et un contresens énergétique, font en tout cas la fortune de leurs promoteurs. On vient d'apprendre que l'État allait verser, en 2020, aux opérateurs d'énergies renouvelables électriques près de 6 milliards d'euros, l'électricité produite par les panneaux solaires et les éoliennes bénéficiant d'un prix de rachat garanti. Et qui va financer ce pactole? Nous, bien sûr, par nos impôts et une discrète taxe prélevée sur chaque facture EDF (la «contribution au service public de l'électricité»).

Dans une lettre envoyée cette semaine au président de la République, 11 acteurs majeurs du patrimoine, emmenés par Stéphane Bern, rappellent que d'autres pays comme l'Allemagne, le Royaume-Uni ou l'Espagne ont interrompu les systèmes d'aide en vigueur pour l'éolien terrestre, interrompant ainsi sa prolifération. Pourquoi la France n'en fait-elle pas autant?

.....

Le Figaro

Hallå

Bordeaux presskonferensen var en enorm framgång.

Mer än 25 radio- och TV-program och dussintals artiklar har dykt upp i den nationella och regionala pressen.

Efter 4-sidorsartikeln (inklusive framsidan) av Le Figaro, från fredag,

<http://epaw.org/echoes.php?lang=fr&article=n889>

är det idag recensionen av Michel Onfrey, "Folkfronten" som publicerade en artikel om FED och EPAW (European Platform Against Wind Farms)

<https://frontpopulaire.fr/o/Content/co161129/eoliennes-les-associations-contre-attaquent>